

når der foreligger udelukkelsesgrunde, finder sædvanlig anvendelse i forhold til opholdstilladelser efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5. Tilsvarende gælder for bortfaldsreglerne i udlændingelovens §§ 17 og 18.

Er udlændingen efter inddragelse eller bortfald af opholdstilladelsen på ny arbejdssøgende, kan den pågældende opholde sig som arbejdssøgende her i landet i indtil seks måneder, jf. herved udlændingelovens § 2, stk. 1.

Udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter de almindelige bestemmelser herom i udlændingelovens § 11. Det betyder, at udlændingen – alt efter den pågældendes konkrete forhold – kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter syv eller fem – eller i helt særlige tilfælde tre – års lovligt ophold som arbejdstager her i landet. Der henvises herved til udlændingelovens § 11, stk. 3-9.

Det bemærkes i den forbindelse, at det som udgangspunkt er en betingelse for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, at udlændingen i hele opholdsperioden her i landet har haft opholdstilladelse på det samme grundlag, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3-5. Har en arbejdstager fra Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn haft opholdstilladelse som arbejdstager her i landet efter såvel udlændingelovens § 9 a, stk. 1, som efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, lægges de tidsrum, i hvilke udlændingen har haft opholdstilladelse efter de respektive bestemmelser, sammen med opgørelsen af opholdets varighed i forhold til varighedsbetingelserne i udlændingelovens § 11. Opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 1, og efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, betragtes således som opholdstilladelse på samme grundlag.

Tilsvarende gælder i tilfælde, hvor den pågældende udlænding alene har haft opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, men hvor den pågældende skifter beskæftigelse under opholdet her i landet, i hvilken forbindelse den pågældendes oprindelige opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget, og den pågældende meddeles en ny opholdstilladelse på grundlag af den nye beskæftigelse.

Det vil dog være en betingelse for, at opholdsgrundlag på grundlag af forskellige beskæftigelser kan lægges sammen, at den pågældende udlændings beskæftigelser i løbet af opholdsperioden her i landet har en vis forbindelse til hinanden. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis udlændingen får andet arbejde inden for en tilstødende branche.

Ansøgninger fra statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn om opholdstilladelse som arbejdstager her i landet vil blive behandlet af Udlændingestyrelsen med klageadgang til integrationsministeren, jf. udlændingelovens § 46. Det tilstræbes i den forbindelse, at sagsbehandlingstiden hos Udlændingestyrelsen ikke overstiger fire uger i ukomplicerede sager.

Klage til Integrationsministeriet over afslag på opholdstilladelse eller på forlængelse heraf eller over afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse til en arbejdstager fra et af de nævnte lande, som indgives til Integrationsministeriet inden syv dage efter, at styrelsens afgørelse er meddelt den pågældende, tillægges opsættende virkning, jf. herved udlændingelovens § 33, stk. 3. Det betyder, at udlændingen – såfremt den pågældende opholder sig her i landet under sagens behandling – har ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, at udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens §§ 2 og 6, er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Med den foreslåede ændring angives det, at statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, der har opholdstilladelse som arbejdstagere efter udlændingelovens § 9 a, ikke er omfattet af denne fritagelse.

Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven træder i kraft den 1. maj 2004.

Den foreslåede ordning for meddelelse af opholdstilladelse som arbejdstager her i landet til statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, og bemærkningerne hertil, vil finde anvendelse i alle sager, uanset på hvilket tidspunkt den pågældende udlænding har indgivet ansøgning om opholdstilladelse som arbejdstager her i landet.

Det betyder, at sager vedrørende statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, der ønsker opholdstilladelse som arbejdstagere her i landet, fra og med lovens ikrafttræden den 1. maj 2004 skal behandles efter den ved lovforslagets § 1, nr. 4, foreslåede bestemmelse i § 9 a, stk. 5, og – hvis der ikke er grundlag for at meddele opholdstilladelse efter denne bestemmelse – efter ud-